

Οι 7 αρχές της Διατροφικής Κυριαρχίας (Food Sovereignty) είναι:



1. Τροφή - Ένα βασικό ανθρώπινο δικαίωμα

Όλοι πρέπει να έχουν πρόσβαση σε ασφαλή, θρεπτική και πολιτισμικά κατάλληλη τροφή, σε επαρκή ποσότητα και ποιότητα για τη διατήρηση μιας υγιούς ζωής, με αξιοπρέπεια. Κάθε έθνος, πρέπει να αναγνωρίσει ότι η πρόσβαση στη τροφή αποτελεί συνταγματικό δικαίωμα και να εγγυηθεί την ανάπτυξη του πρωτογενούς τομέα, ώστε να εξασφαλιστεί η υλοποίηση αυτού του θεμελιώδους δικαιώματος.

2. Αγροτικές Μεταρρυθμίσεις

Μια γνήσια αγροτική μεταρρύθμιση είναι αναγκαία η οποία θα δίνει σε ακτήμονες και γεωργούς - κυρίως γυναίκες - ιδιοκτησία και έλεγχο στη γη που δουλεύουν, και θα επιστρέφει τα εδάφη στους αυτόχθονες πληθυσμούς. Το δικαίωμα στη γη πρέπει να είναι ελεύθερο, χωρίς διακρίσεις λόγω φύλου, θρησκείας, φυλής, κοινωνικής τάξης ή ιδεολογίας - η γη ανήκει σε αυτούς που την καλλιεργούν.

3. Προστασία των Φυσικών Πόρων

Η Διατροφική Κυριαρχία συνεπάγεται την αειφόρο φροντίδα και χρήση των φυσικών πόρων, και ιδιαίτερα του εδάφους, του νερού, καθώς και των σπόρων και των φυλών ζώων. Οι άνθρωποι που δουλεύουν τη γη πρέπει να έχουν το δικαίωμα να ασκούν βιώσιμη διαχείριση των φυσικών πόρων και διατήρηση της βιοποικιλότητας, χωρίς περιοριστικά δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας. Αυτό μπορεί να γίνει μόνο μέσα από μια υγιή οικονομική βάση με ασφάλεια της γαιοκτησίας, υγιή εδάφη και μειωμένη χρήση αγροχημικών.

4. Αναδιοργάνωση του Εμπορίου Τροφίμων

Η τροφή είναι πρώτα και κύρια πηγή θρέψης και μόνο δευτερευόντως αντικείμενο εμπορίου. Οι εθνικές γεωργικές πολιτικές πρέπει να δίνουν προτεραιότητα στην παραγωγή με σκοπό την εγχώρια κατανάλωση και τη διατροφική αυτάρκεια. Οι εισαγωγές τροφίμων δεν πρέπει να εκτοπίζουν την τοπική παραγωγή ούτε να συμπιέζουν τις τιμές.

5. Τερματισμός της παγκοσμιοποίησης της πείνας

Η Διατροφική Κυριαρχία υπονομεύεται από διεθνείς οργανισμούς και από κερδοσκοπικά κεφάλαια. Ο αυξανόμενος έλεγχος των πολυεθνικών εταιρειών στη γεωργική πολιτική έχει διευκολυνθεί από τις οικονομικές πολιτικές οργανισμών όπως ο ΠΟΕ (Παγκόσμιος οργανισμός εμπορίου), η Παγκόσμια Τράπεζα και το ΔΝΤ. Είναι επομένως απαραίτητοι οι κανονισμοί, καθώς και η φορολόγηση των κερδοσκοπικών κεφαλαίων και η αυστηρή τήρηση του Κώδικα Δεοντολογίας για τις πολυεθνικές.

6. Κοινωνική Ειρήνη

Ο καθένας έχει το δικαίωμα να είναι απαλλαγμένος από τη βία. Η τροφή δεν πρέπει να χρησιμοποιείται ως όπλο. Τα αυξανόμενα επίπεδα φτώχειας και της περιθωριοποίησης στην ύπαιθρο, σε συνδυασμό με την αυξανόμενη καταπίεση των εθνοτικών μειονοτήτων και των αυτοχθόνων πληθυσμών, επιδεινώνουν τις καταστάσεις αδικίας και απελπισίας. Ο συνεχιζόμενος εκτοπισμός, η αναγκαστική αστικοποίηση, η καταπίεση και η αυξανόμενη συχνότητα ρατσισμού σε μικροκτηματίες αγρότες, δεν μπορεί να γίνει ανεκτή.

7. Δημοκρατικός έλεγχος

Οι μικροκτηματίες αγρότες πρέπει να έχουν άμεση συμβολή στην διαμόρφωση της γεωργικής πολιτικής σε όλα τα επίπεδα. Τα Ηνωμένα Έθνη και οι συναφείς οργανισμοί θα πρέπει να υποβληθούν σε διαδικασία εκδημοκρατισμού, ώστε αυτό να μπορέσει να γίνει πραγματικότητα. Ο καθένας έχει το δικαίωμα σε ειλικρινείς, ακριβείς πληροφορίες και σε ανοικτή και δημοκρατική λήψη αποφάσεων.

Τα δικαιώματα αυτά αποτελούν τη βάση της ορθής διακυβέρνησης, της ευθύνης και της ισότιμης συμμετοχής στην οικονομική, πολιτική και κοινωνική ζωή, απαλλαγμένη από κάθε μορφής διάκριση. Στις γυναίκες της υπαίθρου, ιδιαίτερα, θα πρέπει να δοθεί η δυνατότητα για άμεση και δραστική λήψη αποφάσεων για την τροφή και τα αγροτικά θέματα.